

Christus Vincit

Tegen de leegte, een kort pleidooi waarom het Christelijke geloof het enige tegengif is voor een ontwortelde tijd.

Een Katholiek verweer tegen Nietzsche, polarisatie, secularisering en moderne afgoden.

Tweede uitgave
Schrijver: A. A. Y. P.
ISBN: 9789465316116
© A. A. Y. P.

Inhoudsopgave

1	Gebed om leiding.....	5
2	Voorwoord en disclaimer	6
3	De Visser en de vangst.....	8
4	God leeft: een betoog tegen de leer van Nietzsche.....	14
5	De valse aantrekking van extreme politieke ideologieën.....	40
6	Stemplicht en politiek activisme	59
7	Het gevaar van secularisering voor de katholieke samenleving.....	62
8	De uitdaging van de islam voor het katholieke geloof.....	65
9	Anti-Taoïstisch manifest.....	74
10	Een beeld op depressie en betekenisloosheid	83
10	Enkele gebeden van de auteur	95
11	101 Oefeningen voor een Christen	110
12	Notities voor de lezer	120

1 Gebed om leiding

Heer, in nederigheid vraag ik U: sta mij bij in het schrijven van deze woorden.

Laat mij de juiste woorden vinden om Uw glorie te verkondigen,
opdat mijn zinnen niet verdwalen in menselijke dwaasheid.
Breng mijn woorden samen in één betekenisvolle tekst.
Geef dat wie deze woorden mag lezen, dat ze Uw genade mogen kennen,
en bevrijding vinden van de zonde die in ons allen vreet.

Laat Uw woord tot mij neerdalen, Heer,
zodat wat ik hier neerschrijf niet voortkomt uit eigenliefde en trots,
maar uit Uw goedheid in woorden van vrede, liefde en troost.

Ik ben Uw medium.

Goede God, ik vraag U: wees bij mij, wees bij alle mensen en verhoor onze gebeden.

Amen.

2 Voorwoord en disclaimer

In een tijdperk van leegte, verwarring en moreel verval roept Christus Vincit de lezer op tot herbronning bij het eeuwige Licht van het katholieke geloof. Dit boek is zowel een getuigenis als een pleidooi om terug te keren naar de wortels van waarheid, liefde en genade, naar de Katholieke Kerk. In het boek staan persoonlijke gebeden, theologische reflecties en filosofische beschouwingen gebundeld in een geheel. Ik confronteer de moderne mens met de uitdagingen van secularisering, politieke ideologieën, relativisme en de geest van Nietzsche's "God is dood". Doorheen de teksten en analyses onderzoekt dit werk wat het betekent om christen te zijn in een onwortelde wereld. Het roept op tot nederigheid, hernieuwde devotie en radicale overgave aan God. Christus Vincit is een spiritueel manifest voor hen die hunkeren naar betekenis, waarheid en verlossing. Het is een gids voor wie durft te geloven dat zelfs in de donkerste tijden, het Licht niet sterft, maar schijnt in het hart van de gelovige. Dit boek is een persoonlijke getuigenis, geschreven uit liefde voor God en het verlangen om de waarheid te zoeken. Ik ben geen theoloog of priester, maar een eenvoudige gelovige, een leek die zijn gedachten, gebeden en inzichten op papier heeft gezet. Dit uit plezier, nieuwsgierigheid en omwille van innerlijke bezinning. Christus Vincit is geen leerstuk, maar een spirituele zelfreflectie. Het is een poging om het mysterie van het geloof, lijden en hoop tastbaar te maken in het dagelijks leven.

In geen opzicht ben ik een geestelijke, theoloog of vertegenwoordiger van de Kerk, maar een gelovige die zijn geloofservaringen en ideeën heeft neergeschreven. Mogelijke onvolkomenheden in taal, formulering of theologische interpretatie vragen om begrip en vergeving. De Katholieke Kerk, haar leer, priesters en kerkvaders hebben altijd het laatste woord in geloof en moraal. Eventuele onjuistheden of persoonlijke interpretaties in deze tekst mogen niet als officiële leer worden beschouwd. Waar de Kerk spreekt, heeft zij voorrang.

3 De Visser en de vangst

De visser haalt zijn net binnen, trots en jubelend is hij, want de vangst is groot. Tienduizend vissen, en nog eens tienduizend, roept hij naar iedereen toe. Maar niemand kijkt om.

"Zie hier, mijn netten zijn vol!" roept hij uit. Maar geen ziel kan het wat schelen. "Kom toch kijken naar mijn vangst!" roept hij nogmaals uit, ditmaal harder en met donder en bliksem in zijn stem.

Een menigte verzamelt zich, ze bewonderen de man met zijn vangst en iedereen looft en prijst hem, totdat één man zich dichtert tot de visser begeeft en zich voorover buigt om de grote hoeveelheid vissen van dichterbij te aanschouwen. Hij zwijgt, maar zijn blik spreekt boekdelen, er verschijnt een lach op zijn aanzicht maar hij is niet blij: de vissen zijn dood, hun schubben dof, hun lijfjes stijf van de rotting en wat een geur, een diep doordringende scherpe geur, een geur van valse trots.

Wat baat een vol net, als de vangst waardeloos is? Zouden tien levende vissen niet meer waard zijn? Ach, één vis, één vis die vol van leven en vreugde zit. Dat is toch zoveel meer waard dan een ontelbare hoeveelheid vissen. Eén die dartelt in het water, één vis vol leven in de plaats van tienduizend en nog eens tienduizend lege hulzen. Het zijn slechts cijfers in een rekening. Een wijnbouwer pronkt toch ook niet met een rotte wijngaard die meer omvangrijk is dan het oog kan waarnemen? Hij bejubelt toch enkel de druivenrank die hem wijn kan geven? Heeft hij niet liever één druivenrank die vol staat van rijpe, gezonde en zoete druiven om hem goede wijn te geven dan een overvloed aan rotte vruchten die hem nog niet eens goedkope azijn kunnen geven?

Is een catechumeen in deze kerk, in deze wereld van afvalligheid en in een kerk die niet langer van God maar van

de wereld lijkt te zijn, niet net als een rotte vis in een net? Een rotte vis die kan dienen als een extra getal maar geen leven kent. Hij werd wel binnengehaald. Maar wat voor nut heeft hij nu nog? Ben ik rot, of vers, ben ik nutteloos of heeft de kerk meer voor mij te betekenen en ik voor haar? Ben ik enkel een aanwinst en een pronkstuk of ben ik leven en vreugde? Waarlijk, Heer, ik draag nieuw leven. Uw genade heeft mij nieuw leven geschonken.

Maar wat ziet de visser in mij en wat ziet de kerk? Ze lijken enkel een getal te zien. Ik ben een aanvulling op hun lijst. Ik ben een token. Wat met de gemeenschap en wat met de mensen die van goede wil zijn?

"Jij hoort hier niet," fluisteren de stemmen achter mijn rug om.

De één beweert voor mij op te komen, de ander wijst me af om wat of wie ik ben. Ben ik dan geen kind van God? Moet ik mij onderwerpen aan het oordeel van de mens? Dat klinkt logisch in een wereld waar mensen deel uitmaken van de grote, rotte wijngaard. Zij hebben liever dat je ook rot bent, net als hen. Je mag niet anders zijn of beter, beiden moeten even zuur en bedorven zijn. Maar wie zijn zij om te oordelen? Hebben zij misschien toch recht om te oordelen? Het is eigen aan de mens om kwaad te spreken. Maar het is niet eigen aan de wil van de Heer om kwaad te doen. Zowaar, elk kwaad woord dat men spreekt over een ander kan evengoed een kwaad woord zijn van de Heer naar hen. "Het kwade kan niet uit het goede voortkomen." Dat is wat Athanasius van Alexandrië ons leert. Velen denken dit; dat God kwaad doet tegen de mens, dat is wat ze verdienen. Maar wanneer mensen kwaad doen tegen elkaar, waarom zou God dan niet kwaad zijn? Omdat God ons wel degelijk bemint en dierbaar heeft. Het kwaad en het slechte is immers van mensen. Hij heeft ons meer dierbaar dan zichzelf. Al het kwaad in de wereld is enkel kwaad door het oog en doen van de mens. God houdt zoveel van ons dat Hij zichzelf heeft vernederd voor ons. Hij wou onder de mens

zijn, Hij schonk zijn eniggeboren Zoon als dienaar van en voor de mens. Maar de mens was niet rijp genoeg, de mens zag een gevaar in de genade van de Heer. Want als waarlijk de Heer zo met ons inzit, dan heeft geen mens meer recht of reden om elkaar te benadelen of kwaad aan te doen. Dus in plaats van de liefde van God te delen en te beoefenen onder elkaar, hebben wij God aan het kruis genageld, vernederd en pijn gedaan. Waarom zouden wij het dan niet verdienen vernederd te worden en pijn te ontvangen? Toch, na het vloeien van bloed en water uit Zijn zijde zijn wij vergeven. Ja, waarlijk, de liefde van God is oneindig en veel groter dan wij ons kunnen inbeelden. Deze confrontatie met onze eigen tekortkomingen zorgt ervoor dat er nog steeds verderf en onrechtvaardigheid is in de wereld en tussen de mensen onder elkaar. God stierf niet omdat wij Jood of heiden zijn, Hij stierf voor ons omdat wij in Hem zijn. De Heer schiep ons, en de Heer gaf ons nieuw leven met de dood van Jezus Christus. Het is aan ons om samen met Hem te herrijzen, en te leven boven de aardse menselijkheid en in de genade van de Heer te staan, om te leven voor God en Zijn wil.

Zijn wij niet allen kinderen van Adam, dragers van de erfzonde?

Zijn wij niet allen geschapen naar Zijn evenbeeld?

Waarom kijken we naar elkaars maskers, in plaats van naar elkaars zielen?

Ja, ik ben gedoopt.

U, barmhartige Vader, hebt mij nieuw leven gegeven. Door het sacrament van de doop.

U kent mijn hart, U ziet mijn berouw.

Vergeef mij, Heer, want ik ben een zondaar.

Ontferm U over ons allen.

Dagelijks offeren wij Hem op.

Dagelijks kijken wij op naar het kruis,

naar de Koning der koningen, wiens bloed ons reinigt.

Wij kijken op naar dat kruis omdat wij de reden zijn dat Hij daar hangt.

En toch... lopen wij soms achteloos voorbij,
onbewust van de prijs die Hij betaalde voor alle mensen op aarde

Heer, U gaf Uw enige Zoon,
een kind was Hij in de armen van Maria, kwetsbaar, als wij allemaal zijn zonder Uw bescherming en zonder moeder.
En hoe hebben wij Hem vergolden?
Met spot, met zweepslagen, met verraad.
Wij doodden Hem.

Maar U antwoordde met verlossing.

Schoon is hij die deelneemt aan het Offer,
want het Brood is voor iedereen, het Bloed stroomt voor ons allen.

En toch... hoe vaak verloochenen wij Hem nog?
De haan kraait niet meer dan driemaal, hij blijft kraaien,
want wij blijven verloochenen. De dag dat de haan stopt met kraaien is de dag des oordeel. Dan zullen de bazuinen gehoord worden.

Heer, mijn God,
wees mijn licht op deze dag en alle dagen die komen.
Laat mij delen in Uw glorie, vervuld van Uw vergeving,
opdat ik zelf ook vergeving kan schenken aan dierbaren en vijanden.

Daal neer in mijn ziel, voorbij mijn menselijkheid, met Uw goddelijke liefde,
zodat ik deze liefde mag uitdragen aan dierbaren en vijanden.

Vergeef mij, opdat ik kan vergeven, dat ik zowel dierbaren en vijanden mag vergeven.

Sterk mij, opdat ik anderen kan sterken, dat ik dierbaren en vijanden mag sterken.

O Almachtige Vader,
O Barmhartige Zoon,
O Alwetende Heilige Geest,
maak mij waardig om Uw kind genoemd te worden, breng
in mij het licht, opdat met dit licht nieuw leven mag
ontstaan.

Heilige Maagd Maria,
Moeder van de liefdevolle Zoon, Dochter van de
rechtvaardige Vader, Bruid van de alziende Heilige Geest,
bid voor mij, voor alle mensen.
Laat mij Uw barmhartigheid voelen, dat ik barmhartig mag
zijn met mijn medemens
schenk mij wijsheid en een hart dat zuiver is.

Verwerp mijn gebeden niet,
maar leg ze neer voor de troon van de Heilige Drie-
éénheid.

Aan U, Schepper van hemel en aarde,
komt alle lof, alle eer en alle aanbidding toe.

Heer, vergeef mij
mijn twijfel, mijn klein geloof, mijn zwaktes en gebreken,
U kent ze,
Ach, mijn ogen, mijn ogen die soms sluiten voor Uw licht.
Maak mij blind, als dat nodig is,
opdat ik alleen nog U kan zien, want U bent overal en U
leeft overal, bovenal zijt en leeft U in alle mensen.

Vergeef mijn mond,
die niet altijd Uw naam prijst.
Neem mijn stem, als ze ooit tot lastering vervalt,
zodat ik nooit meer kwaad zal spreken.

Vergeef mijn handen,
die soms grijpen naar wat vergaat.
Hak ze af, als ze mij van U wegtrekken
liever verminkt in Uw licht,
dan heel in de duisternis.

Maak mij kreupel, als ik dwaal,
neem mijn tanden, als ik eet zonder dankbaarheid,
neem mijn oren, als ze naar leugens of afgoderij luisteren.

Want waarlijk, Heer
zonder U is mijn leven niets waard.
Al was ik stom, blind en lam,
toch zou ik U aanbidden,
vandaag en altijd.

Ik wil leven voor U,
lachen en huilen voor U,
eten, drinken, werken voor U.
Alles wat ik ben, is van U, al wat ik doe, doe ik voor U.
Laat mij daarom genadig en goed zijn omdat ook U
genadig en goed bent.

Verstoot mij nooit.
Schenk mij Uw liefde, als ik die waard ben.
Vergeef mij, als ik Uw wil zoek en wanneer ik U eer.
Al zie en hoor ik U niet
mijn ziel blijft naar U verlangen.
Amen.

De Kerk heeft wel nog vissers en volle netten, maar hoe
waardevol zijn deze nog?